

ikke paa, at den vil blive saa stadig, at den ikke trænger til Forandringer, saa ville vi aldrig komme til at give en saadan Lov, og det maa jeg paa det Bestemteste erklære mig imod, da det er stridende både mod Soldvæsenets og mod Statens egen Interesse, at der ikke hæves en fast Norm for Soldvæsenets Lønning. — Den høitærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har ogsaa fundet, at det skulde være en Feil ved Ideen om disse Alderstillæg, at de kun tage Hensyn til Ancienniteten i den paagældende Aldersklasse, men ikke til Bedkommendes Tjenesteaar i det Hele. Jeg skal hertil for det Første bemærke, at dette ikke er nogen Feil, men kun en forskjellig Opfattelse af disse Forhold. At Concurrencen til disse foreslaaede Alderstillæg indfranker sig til hver enkelt Klasse for sig, er en Nødvendighed ved et saa talrigt Personale som Soldvæsenets; det vilde være en Umulighed at forfølge enhver Enkelt Ancienmetet saaledes igjennem alle Classer. Det er heller ikke noget Abnormt; i Militaeretaten er jo det Samme Tilfælde. Det er der Tilfældet, at, naar en Officeer har gjort et Spring f. Ex. til Stabsofficeer, hvorved Ancienneteten ikke kommer i Betragtning, saa regnes hans Anciennetet fra det Tidspunkt, han har gjort Springet ind i denne Klasse, og det kommer slet ikke i Betragtning, om der senere kommer Mænd ind, som vare hans Formænd før; de blive stedse hans Eftermænd, da Ancienneteten regnes for hver Klasse især. Skulde man saaledes tage Hensyn til Bedkommendes Tjenestetid i det Hele ved Fastsættelsen af Alderstillæg for dem, der have tjent under Soldvæsenet, vilde dette blive meget bebyrdende for Soldvæsenets eget Personale, og navnlig for det civile Personale i Modsatning til de Militaire, hvis Tjenestetid hyppigt begynder fra den Tid, da de bleve Tamboure. Disse vilde da saagodt som ubetinget faae alle Alderstillægene, og der vilde da kunne opstaae den Besynderlighed, at en Underofficeer, som blev Soldassistent den ene Dag, allerede den næste Dag vilde kunne opaae det høieste Alderstillæg.

Hvad angaaer det Spørgsmaal, som den samme ærede Landstingsmand har forelagt mig med Hensyn til de Officianter, hvis Lønninger ere

udtrykte i Brok, da maa jeg bemærke, at dette Spørgsmaal lader sig ikke besvare i en saadan Almindelighed, at deri skulde indeholdes en Besvarelse for ethvert enkelt mødende Tilfælde. Det afhænger af disse Embedsmænds Ansættelsesmaade. Der er mange af disse Embedsmænd, som, uagtet de for Exempel kun have endeel af en Controlleurs Lønning, dog ere ansatte som Controlleurer; disse, der have formelig Udnævnelser som Controlleurer, skjøndt de ere tillagte en lavere Lønning, som Følge af, at de forene en anden Statstjeneste dermed, ere ogsaa berettigede til at concurrere til Alderstillægene; thi de ere virkelige Soldcontrolleurer. Derimod er der visse andre Embedsmænd, som kun ere tillagte en vis Deel af en Assistentens Lønning, for Exempel for Varetagelsen af visse Assistentforretninger, uden egentlig at være udnævnte til Assisterer, og disse concurrere i saa Fald ikke til Alderstillæg. Det vil altsaa i ethvert Tilfælde beroe paa Bedkommendes Ansættelsesmaade, hvorvidt han er berettiget til at concurrere til Alderstillæg i den paagældende Klasse, eller ikke.

Naar den ærede 1ste Landstingsmand fra Kjøbenhavn (H. B. Hansen) meente, at jeg ikke havde imødegaaet hans Grindringer om, at Embedsmændene vare bedre tjente med at blive forfremmede, end med at faae et Alderstillæg paa nogle faa Hundrede Rbd., da maa jeg dertil svare, at det maa beroe paa Forfremmelsens Betskaffenhed. Naar denne ikke medfører en større Indtægt, vil Embedsmændene være ringere tjent dermed, da enhver Flytning er kostbar. Det er jo imidlertid vist nok, at i mange, maaskee de fleste Tilfælde, vil han være bedre tjent med Forfremmelsen; men dette udelukker i alt Fald ikke, at det kan være ganske hensigtsmæssigt for Administrationen at have foruden Forfremmelser tillige Alderstillæg til Opmuntring for Embedsmændene, hvorved det gjøres muligt for Embedsmændene, at de ikke altid skulle behøve ved Flytning at søge Forbedring i deres Stilling. Jeg troer heller ikke, at der er en saadan Meningsforskjel, som han syntes at finde mellem os med Hensyn til de kjøbenhavnske Controlleurer; jeg troer, han har her noget misforstaaet mig i denne Henseende. Jeg mener ikke, at de Forretninger, som ere over-